

CO SPOJUJE „NEVĚŘÍCÍ“ A VĚŘÍCÍ ?

Člověk, kterého věřící nazývají „nevěřící“, je úžasným svědkem naděje. **Moje naděje je totiž stejná jako ta, kterou hledá on; já mám jen tu výhodu, že naději pokládám za neomezenou** – ani nemoc, ani smrt neznamení její konec. Podíváme-li se na to, co se skutečně děje každého rána, pak je to tatáž naděje, která nás staví na nohy, tebe, mého bratra nazývaného „nevěřící“, i mě, který se už neodvažuje označit za „věřícího“ – jediné, co mi mé úvahy dovolují říci, je: „Já špatně věřící.“ Nedokážu samozřejmě říci, o co se opírá naděje těch, kteří nevěří. Vím jen jedno: existuje.

Poklad věřícího člověka nazývám radost. Radost z jistoty, že je milován a že se díky své svobodě učí milovat. Křesťané vědí, že Bůh - Láska a evangelia nám umožňují trochu do tohoto tajemství proniknout. Tato láska je jedním ze základních rysů, na kterých se zakládá podobnost člověka a Boha. V Bohu je v plnosti, v každém člověku se teprve rozvíjí.

NEUSTÁLÁ ŽÍZEŇ PO ŠTĚSTÍ

Použiji obraz otisku pečetidla ve vosku... **Ve vosku mé duše vyhloubil svůj otisk** někdo Jiný, **Bůh**. A tato prohlubeň, to je má potřeba Boha. Tento obraz dobře vystihuje, co denně prožívám. Zdá se mi, že ta prohlubeň v mé duši, kterou tak silně pociťuji, mě doprovází odjakživa; **je to neustálá žízeň po štěstí, po radosti, po naplnění**. A je těžké s tak absolutní hlubinou v duši žít, ale na druhé straně je v ní i příslib, že Bůh ji naplní. Bez ustání mě doprovází výkřik jednoho přítele z dob mého dospívání: „Ne, to není možné, aby naše cesta, naše skutečná cesta nevedla nikam!“

Díky životním okolnostem, jimiž jsem byl veden sem a tam, jsem pochopil, že v životě křesťana existují tři jistoty: *a přece je pravda, že věčný Bůh je láska, a přece je pravda, že jsme milováni, a přece je pravda, že jsme svobodní*.

A za ta léta jsem zakusil, že **Bůh dokáže být něžný**. Bůh svou něhu tisícerým způsobem dává najevo každému, kdo se dá do hledání Boha. Tyto projevy Boží něhy jsou světlem, jsou silou. Důvěřujme! I když si často myslíme, že Boží něha stále nepřichází, přijde vždy dost brzy na to, abychom neztratili odvahu a pokračovali ve své pouti.

Víra na internetu: www.vira.cz

Zpracováno podle knížky „Abbé Pierre: Testament“, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.